

عنوان مقاله:

مطالعه نور در عرصه های گوناگون معماری ایرانی

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و روابط انسانی، دوره 4، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

نوید آقاپور - فارغ التحصیل مقطع کارشناسی ارشد موسسه آموزش عالی معماری و هنر پارس.

خلاصه مقاله:

معماری ایرانی در گذشته دارای ویژگی های ماندگاری بوده که در تداوم این معماری در دوره های مختلف نقش اساسی داشته است. این ویژگی ها اصول و مفاهیمی بوده است که برآمده از فرهنگ و ارزش های جامعه بوده و ریشه در باورهای مردم دارد. اما در دوران معاصر بی توجهی به این مهم باعث گسست در روند تداوم معماری ایرانی شده است. بنابراین برای حفظ این ارزش ها باید این اصول را در معماری معاصر بازخوانی کرد. به نظر می رسد حضور نور در معماری ایرانی نه تنها برای رفع نیازها بلکه برای جستجوی هوشمندانه ارزش و اعتقادات مردم بوده است. نحوه حضور و تاثیر آن در این معماری و همچنین دانش، با دید خاصی همراه است که نور از طریق آن وارد فضای معماری شده و مفاهیم و معانی ماندگاری را خلق می کند. این مفاهیم ریشه در باورها و ارزش های مردم ایران دارد و به نظر می رسد این ویژگی نقش مهمی در حفظ آنها در معماری ایرانی داشته است. این تحقیق با روش توصیفی تحلیلی انجام شده و نتایج بدست آمده نشان می دهد معماران ایرانی به اهمیت عنصر حیاتی «نور» در طراحی فضاها پی برده اند و تمام کوشش آنها این بوده است که نور پراکنده را به کمک معماری تسخیر کنند و به خدمت گیرند.

کلمات کلیدی:

نور، معماری، بازار، مسجد، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1422400>

